

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 15

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă
16 Aprilie 1925
25 bani Posta

ADEVĂRURI DESCOPERITE DE ISUS

de D. Pascu

Dumnezeu. De când trăiesc oamenii, ideea despre o ființă supremă, mai mare decât toți ceilalți, trăia în sufletele lor. Evreii au cunoscut și au arătat lumii pe Iehova, pe care Moise L-a întâlnit în rugul ce ardea și nu se mistuia. Ne spun despre El cei ce au fost la poalele muntelui Legii, cari L-au văzut și L-au auzit în fulgerele și cutremurul înfricoșat al Sinaiului.

Poporul roman și grec a cunoscut și a crezut în dumnezei, a căror înfățișare o mōdela mâna artistului sculptor, din aur, argint și pietre scumpe. Astăzi, străbătând expoziții de pictură religioasă, sau vizitând localuri de închinăciune, observi tablouri cari reprezintă câte un personaj bătrân, cu părul cărunt și cu aureola deasupra capului, susținând globul pământului. Dumnezeu, reprezentat de mintea și mâna omului.

Isus însă a venit și ne-a descoperit în chipul cel mai desăvârșit, pe Dumnezeu. Dumnezeu este fără margini în desăvârșirea Lui, iar mintea noastră mărginită nu poate intra în această nemărginire.

Isus ne dă cel mai desăvârșit tablou despre Dumnezeu, pe care mintea noastră îl înțelege ușor. Când arată ucenicilor cum trebuie să se roage, îi învață astfel: „Tatăl nostru care ești în ceruri”. Era gândul nou, tabloul cel mai frumos care, privit în adevărul său, ne dă viață. Isus spune după înviere: „Mă duc la Tatăl Meu și Tatăl vostru”. Ce bine se simte copilul ajuns în greutate, în lipsuri, când știe că din toate necazurile îl poate salva brațul unui tată. Isus ne-a arătat pe Tatăl, care veșnic iubește, veșnic ajută și iartă. Pe Tatăl, care ține scama de numărul perilor de pe ca-

pul copiilor Săi. Pe Tatăl, care se îngrijește de copiii Săi mai mult decât de păsările, cari nu seamănă și nu seceră; mai mult decât de crinii, cari nu torc și nu țes. Niciun alt întemeietor de religie n'a lăsat urmașilor săi un tablou mai desăvârșit despre Dumnezeu, mulțumitor pentru sufletul omenesc.

viață. Legea spune să nu ucizi, iar Isus spune că cel ce urăște, este un ucigaș. Isus ne spune că viața noastră trebuie să fie desartă de tot ce-i păcătos, dar plină de tot ce e bun, ce ajută și folosește altora. Isus spune că cei ce trăiesc o viață în fărâdelegi, vor fi aruncați în iazul de foc, departe de fața lui Dumnezeu. Ne

M. S. Regele Carol al II-lea

Un alt adevăr, care deși nu e o descoperire nouă, dar felul în care Isus îl arată în toate încetările și urmările lui, ne pare nou, este existența **păcatului**. Isus a vorbit mult despre păcatele oamenilor, despre felul cum încep și cum își au urmările în

spune că e păcat când furi, dar e păcat și când ai de toate din belșug și nu împarți din bunul tău și celui lipsit. Isus ne arată că viețuirea Lui curată se datorește faptului, că a căutat să facă în toate voia Tatălui. Dacă
(Continuarea în pag. 6-a).

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 15. 16 Aprilie 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

**Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.**

**Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: **N. Oncu**, Arad, Str. Blanduziei 4

BIRUINȚĂ PRIN CREDINȚĂ

de M. Dumitrașcu

„...și ceea ce câștigă biruință
asupra lumii, este credința noastră...” I Ioan 5,4.

„Biruință” e cuvântul care a dat lumii în toate timpurile eroi, în fetele domeniilor ale vieții. Că biruința a fost câștigată pe calea armelor, pe calea științei, sau pe alte căi, ea se datorează credinței. Credința a fost puterea care a pus în mișcare pe indivizi și aceștia, la rândul lor, au înflăcărat pe alții, ostiri întregi, popoare întregi, cari, cu un entuziasm pe care numai credința îl poate da, au făcut fapte și au câștigat biruinți. Oamenii de știință cari au descoperit atâtea lucruri bune și folositoare pen'ru omenire, au întâmpinat multe greutăți ca: disprețul și contrazițiile colegilor lor, lipsă de cele materiale, etc., dar ei nu s'au lăsat învinși, pentru că au crezut că, cufare lucru trebuie să fie așa, au stăruit în credința lor și în ciuda tuturor piedecilor de tot felul, au biruit. Istoria ne prezintă un lung șir de biruitori.

Istoria Creștinismului ne prezintă un „nor” de biruitori. Aceștia n'au biruit cu armele, nu cu teorii și nici prin alte mijloace, ci prin credința lor simplă, dar vie, în Dumnezeu lui Hristos, ca Mântuitor și în cuvintele Sale nemuritoare. Torturile cu întregul lor sistem de chinuire și omorire, n'au fost în stare să i facă să dea înapoi măcar o clipă și nici să înfrice pe alții, ei au primit toate, chiar și moartea, cu o liniște sufletească ce a uimit pe chinătorii lor, cu zămbetul, rugăciunea și cântecul pe buze și s'au stins încetul cu încetul în flacăra focului sau în ghiarele leului; dar ei au biruit, și această biruință se datorează credinței. Oamenii au admirat și admiră curajul și statornicia acestor eroi ai credinței, iar apostolul Pavel spune: „...ei, de cari lumea nu era vrednică...”

Zilele în cari trăim, ne prezintă o situație tulburătoare în multe privinți, din care nu lipsește nici de data aceasta prigonirea contra credincioșilor. Frați bătuți, condamnați la închisoare și amenințați, case de rugăciuni închise și profanate, etc. Învinși nu vom fi. Biruitori da. Nu înrebuițându-ne arme și mijloace omenești, ci prin credință. În cap. 5 din I Ioan, vers. 5, zice: „Cine este cel ce a biruit lumea, dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?” Da, credința în Dumnezeu lui, ne face să fim tări și biruitori. El, Isus, Fiul lui Dumnezeu, zice: „Indrăzniți căci Eu am biruit lumea”. Iar apost. Pavel spune: „Prin Hristos sun'em mai mult decât biruitori”. Da, biruința este câștigată. Ceea ce se întâmplă însă astăzi ca și în trecut, prigoniri, este numai o confirmare a acestei biruinți. Dovada a fost

făcută prin statornicia și răbdarea credincioșilor. Biruința e a noastră atâta timp, cât Hristos este al nostru și noi ai Lui. Credința în Dumnezeu lui Hristos și în cuvintele Sale, ne conduce în tranșeele rugăciunii și astfel luptăm până la deplină biruință. Lupta noastră cu oricine și împotriva oricărui părer și fapte, este pe genunchi. Dușmanii lui Hristos și ai noștri, oridecâteori ne vor ataca, vor afla că învingerea noastră este pe genunchi — la rugăciune.

Un rege care a câștigat o importantă victorie în luptă cu dușmanul, a fost întrebă de sfetnicii săi, care voiau să bală o monedă în amintirea acelei victorii, cum voia să fie înșășiș chipul său pe monedă, călare, cu sabia scoasă sau în altă formă, care să arate vitejia lui? Regele a spus că în nici o formă nu primește să i se pună chipul decât în genunchi și a adăugat: „Așa am biruit”. Accas'a ar trebui să fie poziția noastră în luptă și tot aceasta să fie și arma noastră — rugăciunea.

Acesta e poziția și arma cu care a învins Hristos, apostolii și toți urmașii Lui, și aceasta e poziția și arma cu care vom învinge, dar cu siguranță vom învinge și noi, că „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci”. Dacă acestea sunt gândurile noastre și metodele noastre de luptă și de lăru, avem asigurarea lui Hristos, și faptele ne vorbesc, că vom birui și vom putea cânta „oldanna”. „Tu credință tare ești, ce lumea biruiești”.

ÎN RADNA, jud. Arad, s'a ținut, în 27 Martie, o serbare a tineretului, cu subiectul „Tinerii creștini și biruința lor”. Programul a fost condus de fr. Gh. Luluș și împodobit cu poezii și cântări. La serbare au luat parte frați din mai multe comune din jur și a cântat corul și muzica din loc.

DELA REDACȚIE

Numărul viitor va fi un număr special de Paști.

Toți cei ce vând FARUL cu bucată, sunt rugați stăruitor să respecte condițiunile pe baza cărora au primit să facă acest lucru. Mai ales sunt rugați să trimită banii la timp.

Spurgeon a spus că un motiv, pentru care Dumnezeu l-a întrebuințat în lucrări așa de mari, a fost că mulți oameni s'au rugat pentru El. Se poate spune același lucru și despre lucrarea revistelor noastre. Noi indemnăm pe frați să amintească fapte noastre în rugăciunile lor. Să se roage pentru cei scriu și să se roage pen'ru cei citeșc, pen'ruca Evanghelia vestită aici, să găsească loc larg în inimile lor. Dorința noastră e să putem aduce pe oameni mai aproape de Dumnezeu. Ne trebuie sprijinul rugăciunilor multora pentru aceasta.

Iubirea e totdeauna umilă. Nu poate fi altfel. Ea se uită pe sine. Gândul ei e la alții. Înălțarea, feteșirea, bucuria și mântuirea altora e scopul ei.

Iubirea e floare ce nu crește în grădina firii pământești. Ea vine de sus, dela Părintele luminilor. Când Duhul sfânt înviește o inimă, atunci s'adește în ea această plantă gingașă și sfântă. Dacă e ădată cu Harul divin, dacă e ătinută în bătaia razelor Soarelui Dreptății, dacă burniciile egoismului sunt smulge din jurul ei, dacă e încălzi'tă de focul Duhului sfânt, — atunci ea crește, crește chiar în viețile cele mai neînate în seamă. Mirosul ei e leacul sufletelor rănite de păcat și parfumul cu care le place ingerilor să se s'ropească. Fă, Doamne, din inimile noastre grădini, în cari să crească astfel de flori!

Nou!

Nou!

Cântările Sionului

**Cu 650 de cântări
și legată bine, se găsește de
vânzare cu 50 lei bucata.
Celor comandă dela 10 bucăți
în sus, primesc un rabat de
20 la sută.**

**Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură
Creștină,**

Arad, Strada Fabricii No. 20.

Când am încetat să mă lupt

de F. M. tradus de Lidia Văcaru

„Totuși Domnul așteaptă să se milostivească de voi”. Isaia 30:18.

Nu e altceva mai bun de făcut, decât să ajungi la această încheiere. Atât timp cât te lupti cu Dumnezeu, te lipsești de binecuvântările Lui cele mai bogate. Măinile tale sunt atât de ocupate ca să apuce și să lupte, încât nu sunt în deajuns de deschise ca să primești lucrurile cele mai prețioase ale vieții și ale păcii. Iacob s'a luptat toată noaptea cu Dumnezeu, dar fără vreun rezultat. Dar, atunci, când n'a mai putut să lupte căci puterile i-au slăbit, și era aproape să cadă, s'a agățat de inger, frânt de oboseală și fără ajutor, atunci a primit binecuvântarea care l-a făcut prinț pentru tot restul vieții.

Nu există oare această greșală și în viața ta? Tu te-ai luptat pentru binecuvântare, cu strigăte și lacrimi, cu rugăciuni fierbinți ai căutat să birui; ai devenit nerăbdător și supărat, pentru că n'ai putut să primești ceea ce ai alții. Și acum cazi la picioarele lui Hristos, un vas frânt și deșert și vei vedea că te va lua în mâinile Sale și te va umple. „până va da peste el”. Prin putere nimeni nu va birui. „Nu prin fapte, pentru că să nu se laude nimeni”.

Să ne închipuim un om care e gata să se inee. Cum o să-l salvezi? Vei îndrăzni să te așezi în calea mâinilor lui? Dacă vei face astfel, te va trage cu sine la fund. Atât timp cât el se luptă cu tine, nu vei putea face nimic ca să-l scapi. Trebuie să înoți în jurul lui până când e obosit, atunci să vii pe la spate și să-l duci prin apă până la uscat. Așa lucrează Dumnezeu. El așteaptă să se milostivească. Noi credem că El nu ia seama la lacrimile, la rugăciunile și la frământarea noastră. Oh, ba da! El nu așteaptă pentru că nu are milă. El așteaptă ca s'o poată arăta. Și nu poate s'o arate până când nu vei cădea frânt și fără ajutor la picioarele Sale. Atunci îți va zice: „Eu sunt Mântuitorul tău!”

Acest lucru e minunat ilustrat în acest capitol al lui Isaia. Șebna și alți oameni politici Evrei, erau foarte nerăbdători să formeze o confederație mare cu statele învecinate, ca să se poată opune Asiriei, care luase deja pe Israel în captivitate.

În timpul când Isaia scria aceste cuvinte, trimișii străbăteau pustiul dintre Canaan și Egipt, ca să încheie alianța cu Faraon.

Împotriva acestei confederații, Isaia s'a luptat din toate puterile. După părerea sa, acest fapt era o tăgăduire a puterii protectoare a lui Iehova. Era un apel nedemn către lume; era o asigurare menită să cadă: „Căci ajutorul Egiptului nu

este decât deșertăciune și nimic; deaceia eu numesc lucrul acesta: „zarvă fără nicio ispravă” (v. 7). „Vai, — zice Domnul, — de copiii răsvrățiți, cari iau hoărări fără Mine și fac legăminte cari nu vin din Duhul Meu...”

Dar Isaia nu s'a mulțumit să le arate numai greșala, ci i-a rugat stăruitor să se liniștească, să se căiască, să lase Egiptul și să se încreadă numai în Dumnezeu cel viu. El le-a spus că Dumnezeu n'a uitat greutățile lor, ci așteaptă numai ca ei să fie gata să-l lase să-i scape, în felul cum El va crede de bine. „Totuși Dumnezeu așteaptă să se milostivească de voi...” „ferice de toți cei ce nădăjduiesc în El”.

Cât de bine ți se potrivește și ție această! Acelor cari sunt însărcinați cu povara păcatelor. Tu ai încercat ca un creștin să scapi de greutatea păcatului. Și ai fost la Doamna înțelepciune lumească și închipuire deșartă și la Muntele Sinai. Te-ai pocăit, ai făcut milostenii și fapte bune. Te-ai frământat, ai luptat și te-ai rugat. Dar toate au fost zadarnice. Acum fii liniștit. Puterea la uriașă s'a sfârșit. Fii liniștit și vei vedea că El te poate scăpa. El a așteptat meru ca să te salveze și imediat ce vei termina cu tine, El va începe lucrul Lui.

Se povestește despre Sancho Panza, într-o istorioară spaniolă, că a stat alături patru ore la marginea unei ferește, ne îndrăsnind să sară, de teamă că va cădea dela o înălțime prea mare. Și când, înfășgșit n'a mai avut putere să se țină, a căzut și abia atunci a văzut că până la pământ era numai o mică distanță. Astfel tu trebuie numai să te lași și vei simți dedesubt mâinile mântuitoare cari te susțin.

Acelor cari cau'ă odihnă. Noi de multe ori o căutăm rău. Credem că trebuie să ne coborâm într-o adâncă umilință, sau să ne urcăm pe un munte înalt al experiențelor. Ne invărtim în stânga și în dreapta, întocmai ca o pasăre care a ajuns într-o colivie, și stăruie să sboare încoaci și încolo, și nu se lasă prins de mâinile, cari îi deschid fereastra spre libertate.

Trebuie să încetezi în lucrul tău. Tot secretul stă în acest cuvânt, *încetează*. Acela care a ajuns în odihna lui Dumnezeu, încetează cu lucrul său, așa cum Dumnezeu S'a odihnit dela lucrul Său.

Încetează cu tine, cu silința ce ți-o dai ca să afli liniște. Mergi pe genunchi ca un copil obosit, și odihnește-te în iubirea purtătoare de grijă a lui Dumnezeu. Reazimă-te pe El. Dumnezeu te iubește. Dumnezeu se îngrijește de tine. El va veni la timpul potrivit. Domnul va face tot ce poate fi mai bine. El așteaptă să

facă acest lucru imediat ce tu îl lași. Încrede-te și liniștește-te.

Către acei, cari caută scăpare de păcatele obișnuite, sau o viață mai sfântă ori succes în lucrul duhovnicesc. Există numai o singură lege pentru toate experiențele. Nu numai pe acela care e șiret ori care aleargă mai iute îl mîliește. El dorește să-ți facă scăpare de păcatele obișnuite, vrea să ne conducă spre a viață pe deplin predată și condusă de Duhul Sfânt. El dorește să se folosească de oricare vas pe care l-a cumpărat. El vrea să fie milostiv. Dar lucrul Său iubit e păstrat până când ne liniștea și frământările au trecut.

Cheamă înapoi pe trimișii în Egipt, rupe legătura cu păgânii, cheamă-ți gândurile acasă. Isac Taylor spune despre sora lui, că n'a vrut să se ducă la o invitație a prietenelor ei, pentru motivul că simtea, că moartea e aproape și voia să-și cheme gândurile acasă. Cheamă-ți gândurile acasă și fii liniștit. Odihnește-te în Domnul și așteaptă liniștit ca El să lucreze. Taci înaintea Lui. Astfel El va fi milostiv. Supune-te vointei Lui și milostivirea Lui se va revărsa peste tine ca un râu.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e c s k é s**

**Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**

Ne trebuie oameni și femei luminate, care să cunoască Biblia și diferitele probleme ale vieții.

Literatura bună ne ajută să ajungem repede la aceasta țintă.

La Depozitul de Literatură creștină din str. Fabricii 20 Arad găsiți Biblia, Testamente, și tot felul de cărți bune. Lumea de azi se întrece în înarmările cari pregătesc războiul. Să ne întrecem în citirea cărților creștine cari ne aduc pace!

„ARATĂ-MI CREDINȚA TA”

de B. Bușilă

„Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că, credința fără fapte, este zadarnică?” Iacov 2:20.

E neîndoiebnic faptul, că „prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine dela voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni” (Efes. 2:8—9). Însă îndată după aceasta Pavel a scris: „Noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru **faptele bune**, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să **umblăm în ele**” (versetul 10).

Ce înseamnă aceasta?

Răspunsul e acela, că un om firesc, un om nepocăit ori cât de bun s'ar părea el și cât de multe fapte bune, ar face, totuși, cu privire la un atare om, Pavel scrie: „Nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin fapte” (Rom. 3:20). Și de ce? „Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără fapte” (Rom. 3:28). Dar ce zice Iacov? „**Credința fără fapte este zadarnică**”.

Oare nu e o contradicție între acești mari apostoli? Nici de cum.

Care e răspunsul adevărat la această întrebare? Explicarea e următoarea.

E vorba de două stări ale omului: starea celui nenăscut de sus, fără Hristos, și starea celui renăscut, care este lucrarea lui Dumnezeu și care este „în Hristos Isus”. Pe primul, faptele fără credință în sângele lui Hristos, vărsat pentru răscumpărarea noastră, nu-l ajută la nimic. Pentru al doilea, credința fără fapte, pe cari trebuie să le facem în credință, căci pentru aceasta și suntem rânduiți, — această credință fără fapte, este moartă. Și atunci noi venim la încheierea de mai jos.

Omul nu se mântuiește prin fapte, ci, fiind mântuit prin jertfa lui Hristos, arată credința lui prin faptele bune.

„El s'a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege, și să-și curătească un norod, care să fie al Lui, plin de râvnă pentru **faptele bune**” (Tit 2:14).

Si în următorul verset, Pavel îi spune lui Tit: „Spune lucrurile acestea, sfătuiește și mustră cu deplină putere. Nimeni să nu te disprețuiască” (15).

În timpurile de astăzi, credincioșii cari sunt stăpâniți de patima iubirii de bani, cari sunt sgârșiți, — nu-și pot arăta credința lor și nu pot dovedi că e adevărată, dacă n'au și fapte bune, dacă nu se gândesc la lucrul Domnului, dacă nu sprijinesc misiunea în țară și în străinătate. Cu privire la astfel de credincioși, Iacov a scris: „Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n'are fapte? **Poate oare credința aceea să-l mântuiască?**” (2:14).

„Credința — dacă n'are fapte, este **moartă** în ea însăși” (17). „Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele” (18). „Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte, este **zadarnică?**” (20).

„Avraam, părintele nostru”, — scrie mai departe Iacov, — „n'a fost el socotit neprihănit **prin fapte**, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? **Vezi**, că credința lucra împreună cu faptele lui și **prin fapte**, credința a ajuns **desăvârșită**” (21—22).

Și Iacov sfârșește acest capitol cu următoarele cuvinte: „Vedeți dar, că omul este socotit neprihănit, prin fapte și nu **numai** prin credință, care „fără fapte este **moartă**” (24 și 26).

Prin urmare, iubite frate și iubită soră, nu spune, că credința ta o ai în inima ta și nimeni nu o poate vedea și deci să spună, că nu o ai, dacă n'ai multe fapte. Nu te înșela! **Credința e ceva, ce se poate vedea** și se poate dovedi în mod precis în viața ta zilnică. Deci:

„Arată-mi credința ta.

Arată credința ta Domnului.

Arată credința ta oamenilor”.

Lăsați, ca credința voastră să lumineze „înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Mat. 5:16).

Și așa, iubiiți mei ceterori, credința adevărată se arată prin fapte plăcute lui Dumnezeu și foloșitoare oamenilor.

Astfel, credința trebuie să aibă roade. Cine n'are roade, n'are credință. Nu poate exista o credință fără roade, cari în mod natural dovedesc prezența credinței.

Domnul să ne ajute, ca, primind, „prin credința din inimă”

neprihănirea și mărturisind cu gura pe Isus spre mântuire, să devenim adevărați credincioși, arătând prin viața predată, **cu totul** Domnului, „că prin fapte, credința, a ajuns desăvârșită”.

DELA UNIUNE

La intervenția Uniunii Baptiste, Onor. Ministerul de Culte și Arte a dat ordin să se deschidă bisericile baptiste din următoarele localități: Floru, jud. Olt; Broasca, jud. Ismail; Largeanca, jud. Ismail; Asan-Aspaga, jud. Ismail; Cara, jud. Cluj; Mihoveni, jud. Suceava; Săuca, jud. Soroca; Nicoreni, jud. Bălți; Forolice, jud. Caraș; Petroșnița, jud. Severin; Fărășești, jud. Severin; Bratca, jud. Bihor; Colibași, jud. Cahul; Baba Novac, jud. Satu-Mare; Homorăcița, jud. Prahova; Căpâlna, jud. Sălaj; Capitanca, jud. Hotin; Darabani, jud. Hotin; Dancăuți, jud. Hotin; Beznea, jud. Bihor; Bucea, jud. Cluj; Caura, jud. Cetatea Albă; Serghieș, jud. Bihor; Rucsin, jud. Ho'in și Grozinți, jud. Hotin. În total 25 de biserici baptiste.

În același timp, la intervenția Uniunii, Onor. Ministerul Cultelor și Artelor a dispus să nu se aplice un ordin al președintelui Tincea, jud. Bihor, prin care se ordona închiderea tuturor caselor de rugăciune din acea plasă.

Ceice ne trimit declarații despre diferite cazuri de prigoană, sunt rugați să facă următoarele lucruri:

1. Martorii să semneze cu mâna lor proprie, sau dacă nu știu scrie, să pună degetul. Dar să nu scrie altcineva numele lor.

2. De aci înainte, toate declarațiile despre prigoniri să ni se trimită în trei exemplare. Pe fiecare să se iscălească cu mâna proprie. Nu mai trimiteți declarații numai într'un singur exemplar, căci nu vă putem ajuta deloc în acest caz.

3. Pentru fiecare caz de prigoană să ni se trimită timbre fiscale de opt lei și unul aviație.

4. Ceice doresc să le răspundem cu privire la orice lucru, sunt rugați să ne trimită mărci postale pentru aceasta.

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Corcești, 400 lei. Bis. Bozovici, 1000 lei. Bis. Sarmaș, 200 lei. Bis. Noua Suliță, 20 lei. Bis. Marșința, 80 lei. Bis. Micoveni, Caraș, 105 lei. Bis. Doștin, Caraș, 150 lei. Mar'a și Ioan Botoșani, 150 lei. B's. Căprioara, 94 lei. B's. Biniș, 165 lei. Bis. Săoinasa, 100 lei. Bis. Monești, Cetatea Albă, 70 lei. B's. Ateas, Bihor, 200 lei. (Va urma). Casier: N. Oncu, Arad, str. Blanduziei 4.

BISERICA BAPTISTĂ

de I. R. Socaciu

Biserica Nou-Testamentală este un grup de doi sau mai mulți credincioși, născuți din nou, botezați întru mărturisirea credinței lor în Domnul Isus Hristos, ca Mântuitorul lor personal, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, uniți laolaltă pentru a slăvi pe Dumnezeu, pentru a se zidi unii pe alții sufletește, spre a păzi și a îndeplini tainele Noului Testament și pentru a să predice Evanghelia la toată lumea, după cum a poruncit Domnul Isus Hristos. Aceasta este o biserică baptistă.

Ca credincioși Nou-Testamentali noi credem, că Biblia este pentru noi singura autoritate în materie de învățătură religioasă și viață creștinească.

Noi credem că, singura jertfă, dată de Isus Hristos pe Golgota, este primită pentru răscumpărarea noastră odată pentru totdeauna. Altă jertfă nu există. Noi credem că, în religiunea Nou-Testamentală, toți credincioșii sunt liberi a se apropia de Tronul Harului, fără niciun mijlocitor luat dintre oameni, ci singurul Preot — Mijlocitor — pe care îl avem la Tatăl, este Domnul Isus Hristos.

Noi credem că, spovedania cea adevărată, fiecare păcătos poate s'o facă Tatălui Cereșc, la Tronul Harului.

Iată de ce biserica baptistă crede:

În drepturile fiecărui individ, să se apropie direct de Dumnezeu prin Hristos;

În credința personală, ca fiecare individ să creadă și să îmbrățișeze credința din convingere și liberă sa voie;

Într-o preoție a tuturor credincioșilor;

În harul liber, nu în presupusul har sacramental;

În dreptul fiecărui credincios să se apropie de Dumnezeu, să-și mărturisească Lui păcatele și să-i ceară iertare, fără niciun mijlocitor decât Isus Hristos;

În botezul dat pentru cei întorși la Dumnezeu, cari pot singuri crede pentru sine;

În pocăință și în nașterea de sus ca lucruri, cari vin înainte de botez și în primirea ca membru în biserică;

În tainele Nou-Testamentale orânduite; botezul pentru oamenii

născuți din nou și întorși la Dumnezeu și Cina Domnului, pentru cei botezați astfel;

În drepturile fiecărui membru de a contribui și de a lua parte la hotărârile de ocărnuire și disciplină;

Că fiecare biserică este răspun-

zătoare numai în fața lui Isus Hristos;

În despărțirea între Stat și Biserică;

În a da Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu.

„EU MĂ DUC REGULAT LA BISERICĂ ȘI MĂ ÎMPĂRTĂȘESC”

de Gb. Gbîcor

Este bine și frumos că te duci regulat la biserică și te împărtășești. Ma tem însă, că așa nu ești deloc pe calea cea bună și iată de ce. Mulți din cei cari spun așa, cred că Dumnezeu ar trebui să fie mulțumit de ei, căci sunt bine încredințați că nu le lipsește nimic, nici pentru această viață, nici pentru veșnicie. Aceste persoane cred că, a merge regulat la biserică și a te împărtăși, este tot una cu a fi născut din nou.

Nu văd de loc că tot ce fac ei nu este decât o formă; inima lor, cu tot ce ține de ea, adică întreaga lor viață, este cu totul străină de Dumnezeu și lipsită de tot ce este pământesc.

Astfel de persoane ajung foarte aspre în judecata lor. Tot ce nu se potrivește cu ce cred ei, este tot ce poate fi mai rău și mai vrednic de osândă.

Astfel de persoane sunt ajutoarele cele mai de preț ale Satanei.

Ei sunt tot atât de răi ca și cei răi mârșavi batjocoritori. Asupra unor astfel de oameni fără iubire și fără viață adevărată, Satana și ajutoarele sale îndreaptă privirile oamenilor cari caută numai interesele lor, cari sunt plini de trufie, de egoism, și-i fac să spună cu oarecare înfățișare de dreptate: „Așa sunt creștinii”, sau: „Și acesta este unul dintre oamenii cum se cade”.

Astfel de oameni sunt numeroși; îi vei întâlni printre țărani, târgoveți, fabricanți, negustori și muncitori. Astfel de oameni ai să găsești pe toate drumurile.

Îi putem numi „creștini bisericosi”. Astfel de creștini sunt în număr foarte mare în biserică. Dar neamul lor e tot atât de mare și în adunările celor credincioși. Toți cântă același cântec, deși cu alte vorbe. Și pe aceștia îi auzi zicând cam așa: „Eu merg la adunare, nu mai beau,

nu mai fumez, nu mai fur ș. a.” Sunt la fel cu cei care spun: „Eu mă duc regulat la biserică și mă împărtășesc oricâteori se poate”. Faptul însă că faci parte dintr-o biserică oarecare, dintr-o adunare oarecare sau dintr-o adunare creștină, nu te face creștin. Creștin adevărat nu ești decât atunci când ai o legătură vie cu Dumnezeu, prin credința în Domnul Isus, și o viață dusă numai în duhul lui Hristos.

Dacă n'ar fi stelele pe cer

Se spune că într-o seară senină de vară, niște ofițeri de-ai împăratului Napoleon, încercau să-l convingă că nu există Dumnezeu. Napoleon ridicându-și mâna spre cer, a exclamat: „Dacă n'ar fi stelele acestea deasupra noastră, poate că n'ați convinge. Dar spuneți-mi, pe ele cine le-a pus și le ține acolo?” Ofițerii auzind acest răspuns, au încetat cu dovezile lor.

Ascultare

Abu Tabur, șeful Carantinilor, un trib fanatic arab, se opri în fața porților unei cetăți, situată la răsărit de râul Tigru, care avea 30.000 de soldați. Moctander, guvernatorul cetății, trimise pe locotenentul său, sus pe ziduri, ca să avizeze pe Abu Tabur să se retragă, căci, cum ar putea el, cu numai 500 de cai, să sperie să cuprindă 30.000 într-o cetate astfel întărită. Abu răspunse: „Uită-te să vezi: are el 3 oameni asemenea acestora, în toată armata lui?” „Porunci atunci unuia dintre soldații săi să-și împlante cutitul în inimă; celuilalt să sară în apa Tigrului; iar celui de-al treilea, să se arunce în grabă în prăpastia de alături. Toți trei se supuseră fără șovăire și îndată, acestor porunci. „Spune ce ai văzut”, răspunse Abu, „și până diseară generalul vostru va fi legat în lanțuri printre prizonierii mei”. Amenințarea aceasta a fost împlinită. Ascultăm și noi la fel de Șeful nostru suprem? Am fi noi gata să mergem în moarte când El ne-ar cere aceasta?”

Din lumea largă

Pagubele pricinuite de foc în multe părți din țară sunt foarte mari. Satul Valeni, din jud. Cahul, a ars cu totul.

La Londra s'a deschis o expoziție între curiozitățile căreia e și o clădire făcută toată din sticlă. Soarele și lumina zilei pătrund pe deasupra, prin pereți și prin podelele ei. Totuși pereții sunt astfel făcuți, încât nu poți să vezi nimic ce se petrece înăuntru. Afară de aceasta nici un sgomot nu se aude, nici de afară, nici din casă.

Un satean din jud. Brăila, a săpat în curtea casei sale o groapă pentru a pune coci de porumb la murat. A umplut groapa cu lemne și le-a dat foc, pentru ca pereții să se întărească. După puțin timp s'a apropiat de groapă copilul său în vârstă de doi ani, și a căzut peste cărbuni. A fost scos, însă cu toate ajutoarele ce i s'au dat, a murit în chinuri groaznice.

Primarul din Nablus, vechea Samarie, comisarul regiunii Nablus și un politist englez au fost atacați cu focuri de armă, pe șoseaua dintre Nablus și Tallosa. În decursul luptei ce s'a încins între ei, au fost ucise două persoane și ranite trei persoane între care și politistul. Iar un ofițer englez a fost împușcat la Rameleh de către un arab.

Intr'un sat din județul Satu-Mare, un flăcău a plecat împreună cu alți săteni să aducă o căruță cu lut dela o răpă din marginea comunei. Pe când săpau, malul râpei s'a surpat și tânărul a lunecat acoperit de pământ. Orice ajutoare au fost zadarnice, căci tânărul a murit înăbușit sub greutatea pământului.

In albia Dunării, în Ungaria, se găsesc scufundate de câteva sute de ani două corăbii încărcate cu tezaurul curții regale din Buda. Acum se fac săpături și se crede că vor fi scoase fără prea mare greutate.

Conștiința este o făclie care luminează inima și un judecător, pe care omul îl poartă totdeauna cu el.

Intr'o comună din jud. Constanța, un satean, după ce cheuit la două cârciumi din sat, s'a dus acasă și beat cum era, și-a stro-

pit hainele cu petrol și și-a dat foc. Trezit de flăcările cari îl ardeau, a început să strige după ajutor. Abia a putut fi scăpat de vecinii cari au alergat să-l scoată dela o moarte sigură.

Războiul chino-japonez și-a schimbat mersul. Chinezii au început să bată foarte tare pe japonezi. Armatele chineze au distrus foarte mulți soldați japonezi. Cineva a spus că Japonezii au luat în gură o bucată așa de mare că n'o pot înghiți. Chinezii s'au retras tot mai mult pentru a face ca frontul să fie cât mai larg și armatele japoneze cât mai împrăstiate.

Cu toată împotrivirea republicanilor, naționaliștii din Spania înaintează mult. În curând toată Spania va fi în mâinile lor.

Ziarele ne-au adus o veste care va întrista mult pe Bapțiștii din toată lumea. Dr. Herman Liu, rectorul universității chineze din Shanghai, a fost împușcat în 7 Aprilie. Ucigașii au fost prinși și au mărturisit că au fost plătiți

să-l împuște, pentru că ar fi tradat cauza chineză. Dr. Liu a fost unul dintre cei mai mari bapțiști de pe pământ. A fost membru în comitetul Alianței Baptiste Mondiale. Sub călăuzirea lui s'a format Uniunea Baptistă din China. Bapțiștii din America de Nord au zidit o universitate dintre cele mai mari cari există în Shanghai. Conducerea acestei universități a fost în mâna lui Dr. Liu. El și-a iubit țara cu toată inima. Fiind înțeles greșit de către răufăcători, a fost împușcat.

La New-York a nins, în 7 Aprilie, până s'a așezat un strat de zăpadă gros de 25 de centimetri.

Franța are un nou guvern, sub conducerea d-lui Daladier. Guvernul Blum a căzut, pentru că parlamentul n'a vrut să-i voteze proiectele financiare.

La Galați tifosul exantematic s'a întins foarte mult. De aceea s'a hotărât ca să se facă o mare desinfecție. Insuși domnul ministru al sănătății va conduce desinfecția.

Adevăruri descoperite de Isus

(Urmare din pagina 1-a)

dorim să fim asemenea chipului sfânt al lui Dumnezeu, atunci nu ne este permis să trecem nici măcar o clipă peste voia Lui.

Isus ne-a descoperit iadul în toată grozăvia Lui. Cuvintele prin cari îl descrie sunt: foc nestins, scrâșnirea dinților, moartea a doua, etc. Tot ce este mai fioros pentru mintea omului. Isus ne descrie viața din iad ca fiind veșnică. Prin pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr, Isus ne arată că oamenii cari merită iadul, vor merge acolo imediat după moarte. Ne spune că pentru cel ajuns în iad nu se mai poate face nici o mijlocire, ca să fie scăpat. Nici cei de pe pământ nu pot ajuta pe cel ajuns acolo. Ne spune că între cei din iad și cei din sânul lui Avram, e o prăpastie de netrecut. Pentru cei de acolo, Isus nu mai poate mijloci. O, când oamenii vor înțelege și vor lua în serios acest adevăr, rostit de gura care n'a spus niciodată o minciună, va veni în viețile lor o schimbare completă!

Da, Domnul Isus ne-a descoperit raiul lui Dumnezeu, locul pre-

gătit pentru sfinți, pentru copiii Lui. Ultimul scop al sufletului omenesc. Fericirea în care se cuprind toate bunurile după care dorește sufletul. Noi nu avem minte atât de deschisă ca să putem înțelege și cuprinde în mod desăvârșit, nemărginirea vieții strălucitoare de acolo, dar Isus vine și ne ajută. Ne spune că acolo va fi bucurie și viață veșnică. Ucenicii Lui ne spun că, în ceruri nu va mai fi noapte, nici lacrimă, nici nemulțumire, ci lumină, bucurie și fericire veșnică. Dumnezeu Tatăl va fi acolo cu ai Săi. Mielul lui Dumnezeu va fi soarele veșnic luminător. Ne spun că acolo nu va mai fi despărțire și nimic din ceea ce rău ce viața amară, și unde Cel rău Marele Ispititor, nu va mai avea loc. O, ce loc va fi acesta! Ce este viața aceasta scurtă, chiar dacă fiecare clipă a ei va fi, încărcată cu dureri, față de nemărginirea celeilalte vieți! Și acestea sunt adevăruri adevărate, pecetluite cu moartea Lui și a urmașilor Lui. „Și adevărul vă va face liberi”.

Dr. Rushbrooke în România

Sosirea. — Ședințele. — Audiențele. — Audiența la M. S. Regele. — Salutări către frații din România

Sosirea

Dr. Rushbrooke, secretarul Alianței Baptiste Mondiale, a sosit din nou în București, Miercuri în 30 Martie a. c. Dânsul a fost întâmpinat la gară de fr. I. Cocuț, secretarul Uniunii, Lucăsa Sezonov, Boris Bușilă, Dumitrașcu Marin și Molnar Carol. Dela gară au plecat la Seminarul Baptist în str. Berzei 29, unde dr. Rushbrooke a fost oaspetele lui Dr. Everett Gill tot timpul cât a stat în România.

Ședințele

Cu ocazia venirii fratelui Dr. Rushbrooke, au sosit la București, pe lângă cei ce l-au așteptat la gară, următorii frați: I. R. Socaciu, președintele Uniunii Baptiste, I. Dan, vicepreședinte, Mihai Vicaș, Dănilă Pascu și Ștefan Petru. S-au ținut consfătuiri cu privire la recunoașterea noastră de cult, cu privire la prigoniri și cu privire la unele obiecțiuni aduse statutului Uniunii, de către reprezentanții Onor. Ministerului de Culte și Arte.

Audiențele

Luni, în 4 Aprilie, Dr. Rushbrooke, însoțit de I. Cocuț, a fost primit de I. P. S. Patriarhul Miron Cristea, prim ministru, într-o audiență care a durat 40 de minute, la Patriarhie.

Miercuri, în 6 Aprilie, la orele 12.30, d-l Victor Iamindi ministru al Justiției, a primit în audiență pe Dr. Rushbrooke, însoțit de I. Cocuț și D. Pascu. Audiența a fost scurtă, dar foarte edificatoare.

De aici Dr. Rushbrooke a plecat la Ministerul Educației Naționale, însoțit de aceiași frați, unde a fost primit în audiență de P. S. Episcopul N. Colan al Clujului și Ministru al Educației Naționale, al Cultelor și Artelor. Această audiență a durat mult. În ea s-au discutat aproape toate chestiunile privitoare la Bapțiștii din România.

Miercuri seara Dr. Rushbrooke, însoțit de Sir Reginald Hoare, a fost primit în audiență de domnul Petrescu Comnen, ministru de externe, la Palatul Sturza,

Afară de aceste audiențe, Dr. Rushbrooke a avut mai multe întrevederi cu domnul Dimăncescu, directorul general al presei, turismului și propagandei.

Audiența la Majestatea Sa Regele Carol al II-lea

M. S. Regele a binevoit să acorde lui Dr. Rushbrooke, o audiență Vineri, în 8 Aprilie, orele 4.30

Dr. J. H. Rushbrooke

p. m. Audiența a durat 30 de minute.

După aceasta Dr. Rushbrooke s'a întors la Seminar. Iar la orele 7.30 în aceeași zi a părăsit București cu orient-expresul plecând la Londra.

Un cuvânt către cititorii FARULUI

Dupăce s'a urcat în tren, l-am rugat să ne spună ceva pentru cititorii FARULUI. Dr. Rushbrooke a primit cu plăcere acest lucru. Iată cuvintele sale:

„Sunt optsprezece ani de când am venit primădată în România și de atunci am vizitat de mai multe ori țara Dvoastră. Cu cât am văzut mai mult pe Bapțiștii din România, cu atât am admira-

rat și admir mai mult puterea, cu care mărturisesc Evanghelia, credințioșia față de Noul Testament și faptul că sunt așa de gata să sufere pentru Domnul nostru Isus Hristos.

Mă bucur din toată inima pentru înaintarea voastră lăuntrică și din afară în număr mai mare. Sunt fericit că văd între voi predicatori tineri, cari s'au supus unei pregătiri grele pentru a fi destoinici în misiunea lor. Acest lucru e bun. În aceste vremuri școlile se ridică la o cinest tot mai mare. Oamenii și femeile de pretutindeni studiază cu mult chin cele mai grele și mai adânci lucruri pentru a fi folositori și destoinici și pentru a câștiga posturi și onoruri pământești și trecătoare. E bine ca și noi să ne pregătim cel puțin tot atât de mult pentru o slavă mai mare și pentru ca să înțelegem Biblia mai adânc și s'o știm preda cu mai multă reușită tineretului. Trebuie să ne pregătim mințile tot atât de mult pentru lucrul din bisericile noastre, ca și cei ce și le pregătesc pentru lume.

Imi pare bine de succesul FARULUI. Bapțiștii români au o foaie care le face cinste. Cred că va fi citită și prețuită tot mai mult și va fi susținută așa de mult, încât să devină o putere mult mai mare pentru slava lui Hristos și pentru vestirea Cuvântului Său.

Bapțiștii din România pot fi siguri de iubirea, simpatia și rugăciunea tuturor fraților lor în credință din toată lumea. Legăturile noastre frățești în Evanghelia lui Isus Hristos, ne face să nu ne uităm unii pe alții înaintea Tronului Harului.

Domnului să vă binecuvinteze și să vă călăuzească spre privilegiu și mai mari de a-L vesti. El să vă ajute, să vă păzită de orice porniri personale, cari ar putea strica unitatea voastră în Hristos, ci uniți într'un duh să luptați pentru aducerea Impărăției lui Dumnezeu pe pământul frumoasei Români!

FAPTE, PILDE și IDEI

Cunoscut după fapte

Pomii se cunosc după roade și oamenii se cunosc după fapte. O persoană care pururea cârtește, pururea vorbește despre slăbiciunile altor persoane, dă dovadă de o viață bolnavă. Persoana care critică mereu și acuză încontinuu pe copiii Domnului, are duhul diavolului. Omul care mereu părește pe frați, este unealta lui Satan, căci numai acesta are obiceiul de a pârî (Apoc. 12:10). Iată deci, că putem cunoaște pe fiecare, cine și ce este. Fiecare se cunoaște după faptele sale și fiecare va trebui să dea socoteala de faptele sale înaintea lui Dumnezeu și să-și primească plata sa, după cum a făcut bine sau rău. Omule, care iubești pe Dumnezeu, adevărul și mântuirea sufletului tău, ia aminte ce faci și cum trăiești. Cetitorule, faptele tale te arată cui aparții încă în viața aceasta. Faptele tale te arată ce fel de om ești și cui slujești.

Pe care o alegi?

Știința zice: poate fi o viață veșnică. Filozofia zice: ar putea să fie o viață veșnică. Moralismul zice: ar trebui să fie o viață veșnică. Hristos zice: este viață veșnică. Pe care din acestea o alegi? Faptele vieții tale de toate zilele vor arăta pe care temelie îți zidești casa ta sufletească.

Propășirea bisericii Nou-Testamentale

Fiecare biserică trebuie să țină seamă, că: propășirea ei este și poate fi, numai în măsura în care continuă și stăruiește în învățătura apostolică, în legătura frățească, la masa Domnului și în rugăciuni. Acolo unde una sau două din aceste lucruri este lăsată la o parte, nu poate fi propășire. După cum corpului îi trebuie hrana, apă, aer și lumină, spre a duce o viață potrivită, așa biserica are trebuință de învățătura apostolică, de legătura frățească, de Cina Domnului și de rugăciuni, spre a duce o viață plăcută lui Dumnezeu, spre a propăși. Deci fiecare biserică Nou-Testamentală să ia aminte. Aceste lucruri nu pot fi înlocuite cu vorbărie de sărbători. **I. R. S.**

Bunacreștere

Ce este bunacreștere?

Un bătrân profesor dela Universitatea din Chicago, rezumă bunacreșterea în patrusprezece învățături de căpetenie.

1. Bunacreștere trebuie să stărnească dragostea pentru faptele alese și cinstite și să adune apărători pentru ele.

2. Ea trebuie să desvolte căutarea binei comunității.

3. Ea se arată în dragostea frățească față de cei slabi.

4. Ea face din cel care a primit-o, un om plin de darul de a-și face prieteni și de a-i păstra, înfruntând toate greutățile și încercările.

5. Ea ne învață să cunoaștem binele nostru cel mai înalt.

6. Ea ne învață să privim drept în față și în ochi, o femeie cinstită și un om nepătat, fără să roșim.

7. Ea ne face să descoperim dragălașenia la copii.

8. Ea ne arage iubirea anilor pierduți.

9. Ea ne învață să rămânem liniștiți și senini în mijlocul nimicărilor și micilor necazuri ale vieții.

10. Ea ne învață că omul poate să hrănească înalte și frumoase gânduri, spălând vasele și curățind pălămida unui lan de grâu sau făcând alte lucruri de acest fel.

11. Ea ne învață să nu avem nevoie de alții în fiecare moment și să gustăm fericirea în singurătate ca și în tovărășie numeroasă.

12. Ea ne amintește că pe pământ nu există numai aurul și argintul.

13. Ea ne arată frumusețe chiar și într-o grămadă de nămol.

14. Ea ne face să descoperim dincolo de stele, pe Marele Nevăzut și ne apropie de El.

Culeasă dintr-o revistă
de: Mihai Vicaș.

Când este o țară fericită și bogată?

După niște proverbe chinezești, o țară este fericită și bogată:

— Când săbiile, puștile și gloanțele ruginesc în cui și sunt pline de praf, iar plugurile strălucesc.

— Când hambarele sunt pline de nutret, iar cărciumile și închisorile goale.

— Când brutarii și negustorii de mâncări umblă în trăsură ducând hrana, iar medicii și farmacistii pe jos.

— Când scările școalelor și ale bisericilor sunt tocite, iar ale tribunalelor acoperite de iarbă și bălării.

Cerbul și isvorul cu apă

Cățiva călători, umblând printr'un pustiu cu nisip, au început să ducă lipsă de

apă. După ce au căutat aproape o zi întregă după apă, disperați, unul dintre ei avu o idee mântuitoare. Dădu drumul a doi cerbi cari le trăgeau trăsurile cu bagaje. Cerbii când se văzură liberi, ridicând capetele, o luară în goană deacumezisul mării de nisip. Călătorii însoțiți de ceilalți cerbi, călăuzindu-se după urmele lăsate pe nisip de cerbii fugari, au ajuns curând la un lac cu apă limpede, unde, pe iarba verde, au găsit pe cei doi cerbi odihnindu-se. Ei au simțit mirosul apei cu simțul lor fin, și au călăuzit pe cei însetați spre ea. Cred că o asemenea întâmplare a inspirat pe autorul psalmului 42, când a spus: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine Dumnezeule”.

Oamenii renumiți și alcoolul

Th. A. Edison, renumitul descoperitor, a fost un om foarte cumpătat în ceea ce privește băuturile alcoolice.

„Eu sunt pentru renunțarea la băuturi”, spuse el odată, „spre a putea îndeplini cât mai mult creierul meu, neotrăvindu-l cu alcool”.

Edison adevărește prin aceasta, felul vieții tuturor oamenilor însemnați, cari prin o viață liniștită și cumpătată, au consacrat tot talentul lor spre folosul omenirii.

Profesorul Doellinger, la vârsta de 91 ani, putea să țină vorbiri de o jumătate de ceas și chiar un ceas întreg. El spunea: „Oamenii nu mor, ei se omoară”. El ura băuturile alcoolice de ori ce fel.

Profesorul Chevreul din Paris, renumitul chimist, muri în vârstă de 102 ani, datorită unei vieți cumpătate. El ura alcoolul.

Mareșalul Moltke, a scris la vârsta de 90 de ani, cu scrisul său frumos: „Eu nu beau nici bere, nici rachiu. Unui om sănătos nu-i trebuie la munca lui asemenea beuturi; iar să le dai copiilor, este o adevărată crimă”.

Farul

În patima nedreaptă
Ce veșnic mă așteaptă
Și freamătă 'n zadar,
Gândesc la 'naltul far.
Stă sus pe stânca ruptă,
Cu valurile luptă,
Și valurile-l bat;
Iar el netulburat
De marea cea haină,
Împrășteie lumină.

N. IORGA.